Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: ”Folk”, i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 70. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984585264/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

»Tja — hvordan lever de?«

»Næ — men selv om det ikke er glimrende — de kan da gifte sig på det.«

»Mon? Der er så mange, der gifter sig, selv om de ikke —«

»Ja såmænd. Det kan måske være smått nok.«

Fru Laursen syntes, at hendes begreber begyndte at rende lidt rundt. Tænk, at bryggerne ikke tjente noget! Men så lysnede det lidt for hende, da hun fandt på noget godt:

»De lægger da også på ollet stadig, så de må da tjene mer!«

»Det er fordi arbejdskraften og alt andet er dyrere; ellers var det jo rent tab.«

Fru Laursen følte sig nu mere dum end fornærmet; hun tav, indtil hun fik øje på købmand Sørensen.

»Han bær sin alder godt. Man skulde ikke tro, han er halvtredsindstyve år.«

»Han er kun fem og fyrre.«

»Det tror jeg ikke.«

»Ikke. Han er fem og fyrre.«

»Han ser ældre ud.«

»De sa, han bar sin alder godt.«

»Ja derfor mente jeg også, han så ældre ud.«

»Yngre ud, mener De.«

»Yngre? La mig se: nå, jo, ja, men man kunde godt tænke sig, han var halvtreds.«

»Nej, det kan man ikke.«

»Jeg kan da godt.«

»Umm?« tvivlede konsulinden.

»Ja, det ved De da ikke. De er også så påståelig.«

»Nej. For jeg påstår aldrig noget, jeg ikke ved.«

»Gør jeg da det?« spurte fru Laursen grædefærdig.

»Næ — — det ved jeg ikke.«

»Det må De da vide, siden De siger det!«